

μουσικάς τοιαύτας; Αἱ θεαματικαὶ ἀπολαύσεις στανίζουσιν. Διὰ τὰς ἀθλητικὰς ἀδιαφοροῦσιν οἱ πολλοί. Σπανίως νὰ εἴη τις τὴν σήμερον δίκους ἔξερχομενούς τῆς πεζοτάτης καὶ ἀνιαρᾶς ἐνασχολήσεως τῆς χαρτοπαιξίας. Εἰς δόλινον προγενεστέραν ἐποχὴν τούλαχιστον, συνήρχοντο ὡς ἐπί τὸ πολὺ εἰς χροεντικάς μᾶλλον συναθροίσεις. "Οσον καὶ ἀνταὶ δὲν εἶναι αἱ συντελούσαι εἰς τὴν ψυχικὴν διάπλασιν, πάντως δῆμος καθίστων τὸ πνεῦμα εὐστροφώτερον καὶ τὸ σῶμα ὑγιέστερον.

"Ἐν μέσῳ τῆς πεζότητος αὐτῆς δὲ ίγοι ἔτι σκαπανεῖς τῆς προόδου ἀγνοίζονται ν' ἀνοίξουν δρόμον τῇ καλλιτεχνίᾳ. Εἰς τούτων εἶναι καὶ ὁ Κος Καλογερόπούλος ἀκούραστος ἐργάτης εἰς τὴν ἰδέαν αὐτήν.

Πρὸ διδοκεατίας ἐκ τῶν κυριωτέρων ἰδρυτῶν γενόμενος καλλιτεχνικοῦ σωματείου, τῆς «Ἑταιρίας τῶν Φιλοτέχνων», ὑπῆρξε ή ζωὴ, τὰ νεῦρα αὐτοῦ, τὰ μάλιστα ἐργασθεῖς πρὸς διάδοσιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος. Κατὰ τὴν τετραετή διάρκειαν τοῦ συλλόγου αὐτοῦ, πρᾶγμα ἀσύνηθες, δύκτων καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις ἔγενοντο τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἐποπτείᾳ αὐτοῦ. Τέσσαρες ἐν Ἀθήναις, ἐν Πέργαις, ἐν Κρήτῃ, ἐν Καΐσρ καὶ ἐν Πειραιεῖ. Προεκρηγύθησαν καλλιτεχνικοὶ διαγωνισμοί, ἔξελαϊκενύθησαν διὰ φωτοτυπικῶν ἐκδόσεων ἔργα διακεριμένων συγχρόνων καλλιτεχνῶν, τοῦ Βολανάκη καὶ τοῦ Γύζη. "Εκτετέ δὲ κ. Καλογερόπούλος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς ἐκδόσεως καλλιτεχνικοῦ περιοδικοῦ, τῆς «Πινακοθήκης», ἀλλὰ πρὸ ἀντοῦ ἔξέδωκε τὸ Λεύκωμα τῶν Ἐλλήνων καλλιτεχνῶν περιλαμβάνον ἔργα αὐτῶν. Πινακοθήκη ἐκλήθη κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους οἰκηματούσους τὴν Ἀκροπόλει, ὅπερ περιέκλειε ἔργα ζωγράφων διακερομμένων, τοῦ Πολυγνώτου καὶ τοῦ Τιμαιούντου. Καὶ δὲ κ. Καλογερόπούλος διὰ τῆς Πινακοθήκης τοῦ σήμερον ἔγκολπούται πᾶν ἔργον Ἐλληνικὸν ἄξιον διαφημίσεως.

"Ἄλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ἔκανοντόμησε καὶ εἰς ἄλλο τι. Γνωσταὶ ηδη κατέστησαν αἱ κατὰ Πέμπτην φιλολογικαὶ καὶ καλλιτεχνικαὶ συγκεντρώσεις ἐν τῷ οἰκῷ αὐτοῦ, διασις αὗται ἐν μέσῳ τῆς στειρόσεως πάσης αἰσθητικῆς ἀπολαύσεως. "Ἐν αὐταῖς πολλάκις ἐλημπιονήσαψεν τὰς ἀπογοητεύσεις τῆς ζωῆς, ἀφαιρούμενοι ὅτε μὲν εἰς τοὺς νοσταλγικοὺς τόνους μᾶς συμφωνίας τοῦ Μπετόβεν, ὅτε δὲ ἡλεκτριζόμενοι ἀπὸ τὴν σπινθηροβούλαν ποιητικοῦ τινος ταλάντου, ἥ ἐκλυόμενοι εἰς ἀκράτητον γέλωτα ἀπὸ τὰς δηγτικωτάτας σατύρας τοῦ κ. Δημητρακοπούλου, ἥ φωτιζόμενοι ἀπὸ ἐμβριθῆ πραγματείαν τοῦ κ. Ἀδαμαντίου, καὶ ἔλλων.

Οὕτως ἐννοεῖ τὴν ζωὴν δὲ κ. Καλογερόπούλος, ὅστις κατέστησε τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸ κέντρον τῶν λογίων καὶ καλλιτεχνῶν.

"Οπως κατὰ τὸν 16ον αἰώνα ἐκ τοῦ οἶκου Ραμ-
βούι^{ll}let ἐν Παρισίοις ἐγέννηθη ἡ ἰδέα τῆς ἰδρυσεως τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἀθανάτων, ἀς εὐχηθῶμεν τῷ κ. Καλογερόποιῳ διπλαὶς μίαν ἡμέραν ἀπὸ τὰς αἰδούσας τοῦ εἰστηδήσωσιν εἰς τὰς ἔδρας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας ἥτις πρὸ πολλοῦ ἀναμένει τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, οἱ μέλοντες Ἀκαδημαϊκοί.

Τὰς πρὸς τὰς τέχνας λοιπὸν ὑπηρεσίας τον ἀναγνωρίζοντες οἱ φίλοι αὐτοῦ καλλιτέχναι, ἐκφράζομεν αὐτῷ εὐχαριστίας καὶ θερμὰ συγχαρητήρια.

ΣΟΥΝΙΟΝ

Sunium, Sunium !!

Μπερτελά

Sunium, Sunium sublime promontoire !

Άρνοτά

Σούνιο, Σούνιον ἐσύ, θεσπέσιο ἀκρωτῆρι
Κάτ' ἀπ' τὸν πιὸ ὅμιορφο οὐρανό,
Τῆς δόξας τῆς ἀνθρωπινῆς, λίκνο καὶ κοιμητῆρι,
Τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς ἱερό.

"Ἄλλοτε νέος, σὲ μιὰ στιγμὴ πούχε τὸ φῶς νικήσει
Λαμπρὸ τὰ σκότη τῆς νυχτιᾶς,
Τὸ ἀντίκρυσμά σου, σὰ γοργὴ σαΐτα, μοῦ εἰχε
(σίσιει
Τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς.

"Ω, πῶς ματώνει αὐτή ἡ καρδιά! καὶ σεῖς θη-
(τά μου μάτια
Κρατήσετε διπλό,
"Ἄπάνω ἀπὸ μιὰ θάλασσα ἀσπρογάλαζη, κομμάτια
Ἐναν ἀρχαῖο ναό.

* Απὸ τὰς Stances τοῦ J. MOREAS

Μετάφρασις Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗ

ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΝ

(Μέσα στῆς Πομπήιας τὰ παλῆα
φρέσκα ὑπάρχει κ' ἔνα ποθ παρι-
στάγει ἔναν ἄνδρα μαυροκόκκινον
καὶ μιὰ γυναικα φιλτρισέντα γυ-
μοὺς ω' ἄγκαλιδάντα. Μὰ δικείη
οὐαν κάποιον ἄλλον νὰ σκέπτεται).

Είμαι σὰν ἥλιος, κόρη,
κ' ἐσύ 'σαι τὸ φεγγάρι.
Σάν ἥλιος δποῦ πάρῃ
νὰ κάτσῃ πρός τὰ ὄρη,
καὶ σὺ σὰν τὸ φεγγάρι
τὸ ημερινό εἶσαι, κόρη.

Σάν ἥλιο μ' ἔχει ντύσῃ
τὰ χρῶμα τῆς ὑγείας.
Τῆς ἄγριας τρικυμίας
τὸ φῶς, τὰ πάθια, η φύσις
τὸ χρῶμα τῆς ὑγείας
μούχουν πλατειά χαρίσῃ.

Καὶ σὺ λεπτή καὶ μόνη
στὴν ὥρη παρθενιά σου
κλειέσαι. Τὴν ὀμορφιά σου
δὲν τίγει φτάνονταν πόνοι,
Μὰ μέσα στὴν καρδιά σου
μι' ἀγάπη σὲ πληγώνει. —

Τῆς Πομπήιας εἰδες
τῆς ζωγραφιές, καλή μου;
"Αχ, ἀνθινο κορμί μου...
Τῆς μάταιες δᾶσε ἐλπίδες...
"Αχ, δέξου τὸ φιλί μου
κι' ἀσε τῆς νυχτερίδες.

Πάτραι.

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ